

ת"פ 58723/03/16 - מדינת ישראל נגד סלמאן משלב

בית משפט השלום בקריות
ת"פ 58723-03-16 מדינת ישראל נ' משלב

בפני
בעניין: כבוד השופט יוסי טורס
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

סלמאן משלב

הנאשם

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירות של סחר בסמים מסוכנים, לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ג-1973 (להלן - "פקודת הסמים") וכן החזקת סמים שלא לצריכה עצמית בלבד, לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא לפקודת הסמים.
2. בהתאם לעובדות כתב האישום מכר הנאשם לסוכן משטרתי, בשתי הזדמנויות שונות, סמים מסוכנים מסוג חשיש במשקל כולל של כ- 13 גרם ובמחיר של 600 ש"ח. כמו כן החזיק הנאשם בביתו סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של כ- 88 גרם המחולק ל-39 אריזות וזאת שלא לשימוש עצמי בלבד.
3. לבקשת הנאשם התבקש תסקיר מטעם שירות המבחן. בתסקיר פורטו נסיבות חייו של הנאשם ובהן העובדה שאחד מבניו נורה לפני מספר שנים ונותר נכה ומוגבל. שירות המבחן התרשם שהנאשם, הגם שקיבל אחריות למעשיו, מתקשה לערוך התבוננות בחלקים בעייתיים בהתנהגותו ולשתף בעולמו הפנימי. שירות המבחן התרשם מחוסר הלימה בין האופן בו הנאשם מציג את עצמו לבין המצב בפועל, כפי שמשקף בעברו הפלילי ובעבירות בהן הורשע כעת. כן ציין שירות המבחן כי הנאשם לא סבר שיש צורך בהתערבות טיפולית כלשהי ומשכך העריך כי גורמי הסיכון רבים מגורמי הסיכוי וקיים סיכון משמעותי להישנות עבירות דומות. משכך, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית.
4. אציין כבר עתה כי דחיתי בקשה מטעם הנאשם להפניה נוספת לשירות המבחן, תוך שצינתי כי בית המשפט

המתין כחצי שנה לצורך הכנת התסקיר ואין כל הצדקה להפניה נוספת לאור עמדת הנאשם כפי שביטא בבירור בפני שירות המבחן.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

5. ב"כ הנאשם הדגיש את חומרתן של עבירות הסמים ואת פגיעתן הרעה בבריאות הציבור ושלומו. צוין כי מדובר בשני אישומים בגין סחר ובעבירה של החזקת סם שלא לשימוש עצמי. לאור כך הוצע מתחם ענישה הנע בין שישה חודשי מאסר ועד 18 חודשי מאסר לכל אישום. ביחס לעונש הראוי לנאשם, נטען כי מדובר במי שעברו מכביד, אף אם ביחס לעבירות הסמים הוא ישן יחסית. לאור כך התבקש עונש מאסר בפועל, בצד ענישה נלוות כגון מאסר מותנה פסילת רישיון וקנס.

6. להשלמת התמונה אציין כי בהסכמת ההגנה הוכרז הנאשם כסוחר סמים (בהכרעת דין משלימה) והוסכם (בהסכמת הטוען לזכות בכסף) על חילוט חלק מהכספים שנמצאו בביתו.

7. הסנגור ציין כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה והביע חרטה. כן צוין כי עברו של הנאשם ישן ובמיוחד עבירות הסמים. הסנגור הפנה לנסיבותיו האישיות של הנאשם, למצבו הקשה של בנו וליתר הנסיבות כמצוין בתסקיר. ביחס לעמדת שירות המבחן ציין הסנגור כי הנאשם טען שהרקע למעשים הוא תלות בסמים, ולא בצע כסף, ומשכך תמוהה בעיניו התרשמות שירות המבחן. כמו כן ציין הסנגור שמדובר בכמויות קטנות של סם ובסכומים שאינם גבוהים ומשכך ציין שאין לראות חומרה יתרה במעשים. לאור כך ביקש הסנגור להסתפק בענישה מותנית ולחלופין במאסר בעבודות שירות.

8. הנאשם הביע צער על העבירות וציין כי מאז שחרורו בתנאים מגבילים חדל משימוש בסמים בכוחות עצמו. לאור כך ביקש הוא התחשבות והקלה בעונש.

דין והכרעה

9. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין על בית המשפט לקבוע את מתחם הענישה ההולם את העבירות שעבר הנאשם. זאת יש לעשות בהתאם לעקרון המנחה בענישה, שהוא הלימה, הערך החברתי שנפגע, מידת הפגיעה בו ויתר השיקולים כאמור בסעיף 40ט' לחוק העונשין. לאחר קביעת המתחם יש להחליט אם נכון לחרוג ממנו, שאחרת ייגזר העונש בגדרי המתחם שנקבע. עוד אציין כי טרם קביעת מתחם הענישה, על בית המשפט לקבוע אם העבירות שעבר הנאשם מהוות אירוע אחד (כמשמעו בסעיף 40ג לחוק העונשין) או שמא מספר אירועים, שאז יש צורך לקבוע מתחם הולם לכל אירוע. בענייננו דומני כי נכון לקבוע מתחם עונש אחד לעבירות כולן. שתי עבירות הסחר הן עבירות זהות, במסגרתן נמכרו הסמים לאותו סוכן, בהפרשי זמן קצרים מאוד, והן בוצעו מתוך אותו מניע עברייני. הסם שהוחזק בדירת הנאשם הוחזק שלא לשימוש אישי בלבד והוא היה באריזות רבות ומשכך יש לראותו כחוליה בלתי נפרדת מהתכנית העבריינית הכוללת. מכאן שקיים קשר הדוק בין כל העבירות וראוי לקבוע מתחם עונש אחד,

המביא בחשבון כמובן שמדובר במספר עבירות (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14); (רע"פ 4760/14 קיסלמן ואח' נ' מדינת ישראל (7.5.15); (דנ"פ 2999/16 מזרחי נ' מדינת ישראל (22.5.2016)).

10. **הערכים המוגנים בבסיס העבירה:** נגע הסמים מכלה כל חלקה טובה בחברה. על נזקיו הבריאותיים, החברתיים וכלכליים, אין צורך להכביר מילים (ע"פ 11220/03 פלוני נ' מדינת ישראל (6.7.05); ע"פ 4998/95 קרדוסו נ' מדינת ישראל, פ"ד נא(3), 769)). הצורך בסם, מוליד מספר נזקי משנה ובהם נזקים לגופו של המשתמש בסם, ובעקיפין גם לשלום הציבור, בשל כך שלרוב מכורי הסם מבצעים עבירות רכוש על מנת לממנו. בעניינו, שימש הנאשם חלק ממערך הפצת הסמים ומכאן שפגע פגיעה ממשית באינטרסים המוגנים כמפורט לעיל

11. **נסיבות הקשורות לביצוע העבירות:** מדובר בעבירות הכרוכות בתכנון מוקדם, היינו הצטיידות בסמים ונכונות למכרם לכל דורש. בעניין זה יש להדגיש כי לא מדובר במכירה למי שקיימת עמו היכרות, אלא מכירה "לכל דיכפין". נושא זה מלמד על "עיסוק" בתחום הסמים ומהווה נסיבה לחומרא. אזכיר בעניין זה את הכרזתו של הנאשם כסוחר סמים, קביעה שיש עמה הוכחת נסיבה לפיה הנאשם "הפיק רווח ... או שהיה אמור להפיק רווח" מעסקאות הסמים (סעיף 36א(ב) לפקודת הסמים). עם זאת, יש להדגיש כי מדובר בכמות נמוכה יחסית של סם המהווה מכירה "לצרכן הקצה". ביחס לסמים שהוחזקו מדובר למעשה "במלאי" לצורך קידום "העסק" אשר הוחזק כשהוא מחולק ל-39 אריזות שונות.

12. **מדיניות הענישה הנוהגת:** בתי המשפט הדגישו פעם אחר פעם כי יש לנהוג בעבירות הקשורות להפצת סמים ביד נוקשה, ולהטיל עונשים כבדים. ראו:

"ההלכה בעניין עבירות סמים קובעת כי נוכח חומרתן הרבה של אותן העבירות יש להתמודד מולן באמצעות ענישה משמעותית ומרתיעה ... כי יש לבכר את שיקולי ההרתעה על השיקולים האישיים בעבירות מסוג זה ... וכי יש חשיבות בענישה כלכלית בעבירות סמים שעיקרן הוא בצע כסף" (ע"פ 8988/16 אשר בן סימון נ' מדינת ישראל (8.3.17))

וכן:

"אכן, נגע הסמים הפוגע קשות בחברתנו מחייב מלחמת חורמה והעונשים שיגזרו על ידי בתי המשפט בשל עבירות סמים צריכים להשתלב במאבק הכולל להדברת הנגע. על כן, יש ליתן משקל ממשי לשיקול ההרתעתי אל מול השיקולים האישיים, אשר משקלם יהיה נמוך יותר במקרים כגון אלה. 'עונש הולם למחזיקי סמים שלא לשימוש עצמי - קרי: למשולבים במערך ההפצה - מכוון לקבוע בהכרת הכל את החומרה היתירה שאנו מייחסים להפצת הסמים, ולהרתיע עבריינים בכוח מלשלוח ידם בפעילות ההפצה. שתי

תכליות מרכזיות אלו ניתן להשיג רק על ידי הטלת עונשים חמורים' " (ע"פ 9482/09
ביטון נ' מדינת ישראל (24.07.11))

13. וביחס לתרומתו של כל "שחקן" בשרשרת הפצת הסמים והעונש הראוי לו נקבע כי "ההתמודדות עם תופעת הפצת הסמים המסוכנים בישראל מחייבת תחילה הכרה בתרומתם של כלל השחקנים במערך המסועף של שוק זה, ולאחר מכן חייבות הרשויות האמונות על הדבר, כל אחת בתחומה שלה, לפעול כדי ליצור מצב של חוסר-כדאיות לעסוק בהפצה עבור כלל חוליות שרשרת ההפצה, החל ביצרן, עובר בבלדר וכלה בסוחר. גם לרשות השופטת ישנו תפקיד במאמץ ההתמודדות עם תופעת הפצת הסמים בישראל, על התפקיד החיוני שבתי המשפט צריכים למלא במסגרת זו" (ע"פ 7657/10 יוסף הייב נ' מדינת ישראל (29.3.12)).

14. בדיקת מדיניות הענישה ביחס לעבירת סחר בודדת, בכמות קטנה יחסית של חשיש (או קנאביס) ובתמורה נמוכה בהתאם, מלמדת כי לרוב מוטלים עונשי מאסר קצרים ובמקרים מתאימים אף בעבודות שירות. אפנה למשל לרע"פ 5712/16 יצחק אייזנבון נ' מדינת ישראל (17.8.16) בו נדחתה בקשת רשות ערעור על נאשם שהוטלו עליו 8 חודשי מאסר בגין 4 עסקאות סמים בכמויות קטנות יחסית. הנאשם היה צעיר, עברו נקי ושירות המבחן המליץ על ענישה שיקומית.

כן אפנה בעניין זה לת"פ (י-ם) 54706-01-13 מדינת ישראל נ' חביב (15.7.13); ת"פ (כ"ס) 39936-04-12 מדינת ישראל נ' מליחי (6.2.13); ת"פ (ת"א) 49973-07-12 מדינת ישראל נ' הורנשטיין (31.12.12); ת"פ (ת"א) 26513-05-12 מדינת ישראל נגד איברהים (20.9.12).

15. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את העבירות בענייננו, תוך התחשבות בכמות הסם, מהותו ובריבוי העבירות, הוא שישה חודשי מאסר ועד 18 חודשי מאסר.

קביעת עונשו של הנאשם

16. בעניינו של הנאשם לא מתקיימים טעמים המצדיקים חריגה ממתחם הענישה, לקולא או לחומרא ולאור כן על העונש להיגזר בגדרי המתחם. אכן, הנאשם אינו צעיר ועברו ישן יחסית. עם זאת, אין מקום לשקול בעניינו שיקולי שיקום וזאת לאור האמור בתסקיר שירות המבחן אשר התרשם, כאמור, ממי שאינו מודע לבעיותיו, אינו מגלה נכונות לשינוי מהותי בחייו באמצעות טיפול, והסיכון בעניינו להישנות העבירות משמעותי ועולה על גורמי הסיכון.

17. לצורך קביעת עונשו של הנאשם הבאתי בחשבון את הודאתו בהזדמנות הראשונה, את גילו ואת עברו, שכאמור, הוא ישן יחסית. הבאתי גם בחשבון את הסכמתו לחילוט הכספים שנמצאו בביתו ואת התקופה בה שהה בתנאים מגבילים.

18. נתון נוסף אותו הבאתי בחשבון הוא השפעתו של העונש על הנאשם ומשפחתו. לנאשם בן הסובל ממצב רפואי קשה וברי בעיניי שעונש מאסר יקשה על בני המשפחה, אשר עזרתו של הנאשם תחסר להם. נתון זה יובא בחשבון לצורך קביעת אורך תקופת המאסר שתוטל על הנאשם.

19. שקלתי אם לאפשר לנאשם לשאת בעונשו בדרך של עבודות שירות (שכן תחתית המתחם מאפשרת זאת) ובאתי לכלל מסקנה כי אין מקום לאפשר זאת. מכלול הנתונים במקרה זה מצדיק עונש מאסר שאינו בעבודות שירות. העבירות חמורות והנאשם לא נרתם להליך שיקומי טיפולי שיש בו להצדיק ענישה שיקומית. אציין כי לו הייתי רואה סיכויי שיקום בעניינו של הנאשם, היה עונשו הראוי מאסר בעבודות שירות. רוצה לומר, ההקלה לה היה זוכה הנאשם בשל סיכויי שיקומו, היא שאת עונשו היה נושא בעבודות שירות ולא בכליאה. בעניין זה אציין כי מתן אפשרות למי שהורשע בעבירות של סחר בסמים, לשאת בעונשו בדרך של עבודות שירות, מחייב שכנוע כי לא יהיה בכך לסכן את שלום הציבור, ולאור מסקנות שירות המבחן בדבר סיכויי הישנות העבירה והסיכון מהנאשם, לא שוכנעתי כי זהו המצב.

20. סיכומי של דבר, לאחר שנתתי דעתי לשיקולים לקולא ולחומרא, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר למשך 7 חודשים. מתקופה זו יש לנכות את ימי מעצרו של הנאשם: 11.4.16 - 15.3.16

ב. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו כל עבירה על פקודת הסמים שהיא פשע.

ג. קנס בסך 3,000 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-6 תשלומים שווים ורצופים מיום 1.7.17 ובכל 1 לחודש שלאחריו.

ד. אני פוסל את הנאשם מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה וזאת לתקופה של 3 חודשים. מובהר לנאשם כי עליו להפקיד את רישיון הנהיגה שלו (או תחליף) על מנת שמניין הפסילה יחל, אך תוקף הפסילה אינו קשור לשאלת ההפקדה.

ה. לאור הסכמת הצדדים אני מורה לחלט לטובת אוצר המדינה סך של 6,000 ₪ מהכספים שנתפסו בידי הנאשם. יתרת הכספים תושב לטוען לזכות (משלב אדם).

המוצג: סמים - להשמיד בחלוף תקופת הערעור.

זכות ערעור בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"א אייר תשע"ז, 17 מאי 2017, במעמד הצדדים.